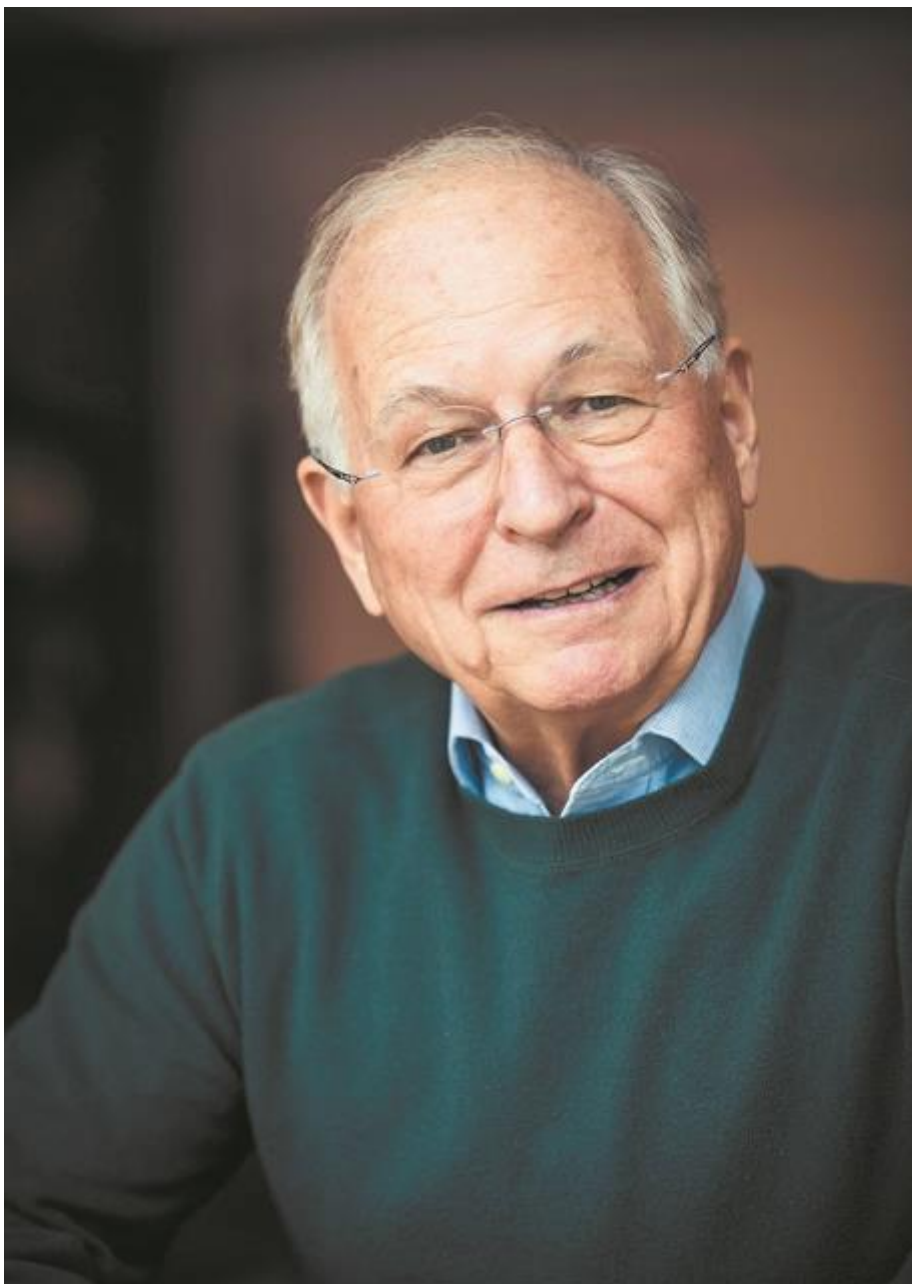

«Πρόκληση να βρεθεί η σωστή ισορροπία στα ελληνοτουρκικά»

Ο πρόεδρος της Διάσκεψης του Μονάχου για την Ασφάλεια (MSC) μιλάει στα «ΝΕΑ» για τις διπλωματικές πρωτοβουλίες της Γερμανίας πριν από την επανεκκίνηση των διερευνητικών επαφών Ελλάδας - Τουρκίας και το μεγάλο στοίχημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Την προσέγγιση της Γερμανίας στις ευρωτουρκικές και ελληνοτουρκικές σχέσεις επεξηγεί ο Βόλφγκανγκ Ισινγκερ με φόντο τον πρωταγωνιστικό ρόλο του Βερολίνου για την επανεκκίνηση των διερρευνητικών επαφών Ελλάδας και Τουρκίας. Στη συνέντευξη, που παραχώρησε ο πρόεδρος της Διάσκεψης του Μονάχου για την Ασφάλεια (MSC) στα «ΝΕΑ» με αφορμή ειδική έκδοση για την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας της Γερμανίας, μίλησε ακόμη για την ανάγκη λήψης αποφάσεων με ειδική πλειοψηφία στην εξωτερική πολιτική της ΕΕ, για το «δύσκολο θέμα» του Μεταναστευτικού, για τις αμερικανικές εκλογές.

«Η Ελλάδα και η Κύπρος είναι μέλη της ΕΕ και ως εκ τούτου οι σχέσεις μας ορίζονται από τις συνθήκες που έχουμε υπογράψει ως μέλη της ΕΕ. Η σχέση της Γερμανίας με την Ελλάδα είναι διαφορετική από αυτή της Γερμανίας με την Τουρκία. Η Ελλάδα χαίρει της προστασίας του άρθρου 42/7. Πρέπει αυτό να είναι απολύτως ξεκάθαρο. Ορισμένοι μπορεί να είχαν την εντύπωση ότι η Γερμανία κινείται μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας. Σε καμία απολύτως περίπτωση. Η Ελλάδα είναι μέλος της ΕΕ και έχει δικαίωμα να χαίρει αλληλεγγύης από την ΕΕ» τονίζει ο Ισινγκερ, ξεκινώντας την απάντησή του σε σχετικό ερώτημα. «Ωστόσο η σχέση με την Τουρκία είναι επίσης μείζονος στρατηγικής σημασίας. Ας είμαστε ρεαλιστές και ας αναγνωρίσουμε ότι η Τουρκία είναι μία σημαντική χώρα στη γειτονία μας. Έχουμε συμφέρον να δουλέψουμε με την Τουρκία και όχι ενάντια στην Τουρκία. Φυσικά, περιλαμβανομένης, ειδικότερα, της τρέχουσας μεταναστευτικής κρίσης, που έχει προκαλέσει τόσο πολλούς πονοκεφάλους. Η πρόκληση εδώ, για την ηγεσία της ΕΕ, για τη γερμανική προεδρία της ΕΕ μαζί με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και με τα άλλα κράτη - μέλη είναι να βρουν τη σωστή ισορροπία για το πού η ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας, μπορεί να καταλήξει να συνεργάζεται με την Τουρκία σε ζητήματα που είναι δύσκολα. Συμφωνώ ότι οι ερευνητικές δραστηριότητες για φυσικό αέριο είναι δύσκολο ζήτημα. Ελπίζω η Τουρκία να αναγνωρίσει ότι η κλιμάκωση δεν θα ωφελήσει. Ελπίζω ότι ο Ερντογάν θα ακούσει τη Φον ντερ Λάιεν, τη Μέρκελ και τον Μακρόν και τους άλλους ηγέτες και είναι, ασφαλώς, διατεθειμένος να συνεχίσει να μιλάει με τον Πρωθυπουργό Μητσοτάκη. Νόμιζα ότι οι δύο είχαν φτάσει σε συμφωνία στις αρχές του Αυγούστου και απογοητεύτηκα που δεν προχώρησε».

Όσον αφορά τον ρόλο της Γερμανίας στην Ευρώπη ο έμπειρος γερμανός διπλωμάτης υπογραμμίζει ότι «μια πιο ενεργή ΕΕ χρειάζεται μια πιο ενεργή Γερμανία. Προχωρήσαμε λίγο προς αυτή την κατεύθυνση. Είναι αρκετό; Με κανέναν τρόπο. Οι προσδοκίες των εταίρων μας πηγαίνουν αρκετά παραπέρα. Παίζουμε ακόμη κάτω από την κατηγορία βάρους μας, πρέπει να δεσμευτούμε να φέρουμε την οικονομική δύναμη και την πολιτική σταθερότητα στο τραπέζι για να καταστήσουμε την ΕΕ πιο σεβαστό και ικανό παράγοντα στις διεθνείς υποθέσεις. Υπάρχει μεγάλο περιθώριο για βελτίωση όσον αφορά το τι μπορούμε και τι πρέπει να κάνουμε». Στόχος της ειδικής έκδοσης της MSC, που έχει δημοσιευτεί στην ιστοσελίδα της Διάσκεψης, είναι «τρίαντα χρόνια μετά τη γερμανική ενοποίηση και έξι χρόνια μετά τις ομιλίες της επανομαζόμενης Συναίνεσης του Μονάχου, να δώσουμε μια επισκόπηση της στρατηγικής κατάστασης της γερμανικής εξωτερικής πολιτικής» επεξηγεί Ισινγκερ, ο οποίος έχει διατελέσει παλαιότερα αναπληρωτής ΥΠΕΞ.

Πώς βλέπει τα τελευταία χρόνια το κλίμα της διεθνούς κοινότητας υπό το πρίσμα των τακτικών ετήσιων εκθέσεων της MSC; «Ανησυχούμε βαθιά. Ζούμε σε μια εποχή όπου οι περισσότερες, αν όχι όλες, οι βεβαιότητες που θεωρούσαμε δεδομένες τα τελευταία 50 ή 60 χρόνια εξατμίζονται μπροστά στα μάτια μας. Οι ΗΠΑ δεν είναι πλέον ένας αξιόπιστος προστάτης της Ευρώπης. Η ευρωπαϊκή ιδέα μιας διαρκώς στενότερης Ένωσης προφανώς δεν είναι πλέον ρεαλιστική συνταγή, δείτε για παράδειγμα το Brexit. Το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, που ιδρύθηκε κάποτε ως φορέας ειρήνης και πρόληψης συγκρούσεων, συχνά μπλοκάρεται».

Ο Τραμπ και το NATO. Θα είναι η επόμενη τακτική έκδοση της Διάσκεψης απαισιόδοξη; «Θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από το αποτέλεσμα των αμερικανικών εκλογών. Θα έχει τεράστιο αντίκτυπο στο NATO, στις διατλαντικές σχέσεις και στο διεθνές εμπόριο, στο διεθνές ποινικό δικαστήριο, στη συμφωνία για το κλίμα του Παρισιού κ.λπ. Δεν νομίζω ότι εάν ο πρόεδρος Τραμπ δεν εκλεγεί, θα έχουμε τον... παράδεισο. Τα προβλήματα που έχουμε στο NATO δεν δημιουργήθηκαν από τον Τραμπ, είναι πολύ παλαιότερα, αλλά φυσικά χωρίς τον πρόεδρο Τραμπ η ατμόσφαιρα της διεθνούς διπλωματίας, των διατλαντικών σχέσεων θα αλλάξει».

Προβλέπει τον «θάνατο» του NATO αν επανεκλεγεί ο Τραμπ; «Η διάλυση του NATO θα ήταν τεράστιο λάθος. Νομίζω ότι θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να το αποτρέψουμε». Χρειάζεται η Ευρώπη κοινό στρατό; «Η ιδέα ενός ευρωπαϊκού στρατού είναι μια υπέροχη ιδέα που υποστηρίζω. Αλλά δεν έχει νόημα να συζητάμε για έναν ευρωπαϊκό στρατό αν αγωνιζόμαστε στις Βρυξέλλες για να αποφασίσουμε για μια κοινή πολιτική έναντι της Λευκορωσίας ή για τον τρόπο επίλυσης των εντάσεων μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας. Εάν ονειρευόμαστε τον ευρωπαϊκό στρατό, την πιθανότητα να υπερασπίζεται η ΕΕ τον εαυτό της, γνωρίζοντας ότι έχει τη στρατιωτική δυνατότητα να το κάνει, κάτι που είναι εξαιρετικά απαραίτητο και επιθυμητό στον κόσμο όπου ζούμε, πρέπει πρώτα να εγκαταλείψουμε την ανάγκη ομοφωνίας στη λήψη αποφάσεων στις Βρυξέλλες. Εάν οι κυβερνήσεις μας δεν αποδεχθούν τη λήψη αποφάσεων σε θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας βάσει της αρχής της ειδικής πλειοψηφίας, μπορούμε να ξεχάσουμε την ιδέα ενός κοινού ευρωπαϊκού στρατού. Είναι μια θλιβερή ιστορία της απόλυτης αδυναμίας της Ευρώπης να παίξει έναν ρόλο στον κόσμο» τονίζει.

Το Μεταναστευτικό. Τι δηλώνει για το Μεταναστευτικό; «Δεν είμαι σίγουρος πόση πρόοδος είναι δυνατή σε αυτόν τον τομέα. Παλεύουμε για πέντε χρόνια προσπαθώντας να συνεργαστούμε με τη γειτονική μας Τουρκία. Χρειαζόμαστε νέο ευρωπαϊκό πλαίσιο. Αλλά οι ελπίδες μου δεν είναι πολύ μεγάλες, διότι γνωρίζω ότι οι απόψεις στα κράτη - μέλη της ΕΕ αποκλίνουν σημαντικά. Στη Γερμανία, μόλις πρόσφατα είχαμε διαδηλώσεις ανθρώπων που ήθελαν το Βερολίνο να δεχτεί περισσότερους μετανάστες από τη Μόρια, αλλά υπάρχουν χώρες όπου οι άνθρωποι βγαίνουν στους δρόμους για το ακριβώς αντίθετο. Αυτό είναι λοιπόν ένα δύσκολο θέμα».